

Teismo praktikos rinkinys

Byla T-154/10

**Prancūzijos Respublika
prieš
Europos Komisiją**

„Valstybės pagalba — Prancūzijos tariamai įgyvendinta pagalba kaip numanoma neribota garantija „La Poste“ dėl jos valstybės įmonės statuso — Sprendimas, kuriuo pagalba pripažinta nesuderinama su vidaus rinka — Ieškinys dėl panaikinimo — Suinteresuotumas pareikšti ieškinį — Priimtinumas — Valstybės pagalbos egzistavimo įrodinėjimo pareiga — Pranašumas“

Santrauka – 2012 m. rugsėjo 20 d. Bendrojo Teismo (šeštoji kolegija) sprendimas

- Ieškinys dėl panaikinimo — Valstybių narių ieškinys — Ieškinys dėl Komisijos sprendimo, kuriuo konstatuojamas pagalbos nesuderinamumas su bendrąja rinka — Priimtinumas nereikalaujant įrodyti suinteresuotumo pareikšti ieškinį*
(SESV 263 straipsnis)
- Ieškinys dėl panaikinimo — Aktai, dėl kurių galima pareikšti ieškinį — Sąvoka — Aktai, dėl kurių kyla privalomų teisinių pasekmių — Komisijos sprendimas, kuriuo pagalba pripažįstama nesuderinama su bendrąja rinka — Aktas, kurį galima ginčyti — Priemonės, kuri Komisijos sprendimu kvalifikuojama kaip esama pagalba, panaikinimas valstybės narės iniciatyva keli mėnesiai iki to sprendimo priėmimo — Poveikio nebuvimas*
(SESV 263 straipsnis)
- Teismo procesas — Naujų pagrindų pateikimas vykstant procesui — Sąlygos*
(Bendrojo Teismo procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalis ir 48 straipsnio 2 dalis)
- Valstybių teikiama pagalba — Sąvoka — Teisinis pobūdis — Aiškinimas remiantis objektyviais kriterijais — Teisminė kontrolė — Apimtis*
(SESV 107 straipsnio 1 dalis)
- Valstybių teikiama pagalba — Komisijos sprendimas — Teisėtumo vertinimas atsižvelgiant į priimant sprendimą žinomas aplinkybes*
- Valstybių teikiama pagalba — Komisijos sprendimas — Teisminė kontrolė — Laisvas faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimas*
- Nacionalinė teisė — Prancūzijos teisė — Valstybės suteikiama neribota valstybės įmonių skolų garantija*

8. *Valstybių teikiama pagalba — Sąvoka — Garantijos forma teikiama pagalba — Rėmimasis kredito reitingų agentūrų pozicija siekiant nustatyti finansinį pranašumą*

(SESV 107 straipsnio 1 dalis)

9. *Valstybių teikiama pagalba — Administracinė procedūra — Komisijos pareigos — Būtinybė patikrinti, ar turimos informacijos pakanka padaryti išvadai, kad gautas valstybės pagalba pripažįstamas pranašumas*

1. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 36, 37 punktus)

2. Komisijos sprendimas, kuriuo nuspręsta, jog valstybės pagalba neribotos garantijos forma įmonei buvo suteikta, ir kuriuo ji pripažinta nesuderinama su bendrąja rinka, yra neišvengiamai skirtas sukelti privalomas teisines pasekmes ir todėl yra aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnį.

Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad nepaisant to, kad likus keliems mėnesiams iki šio sprendimo priėmimo valstybė narė dėl savų priešasčių ir be jokio Komisijos spaudimo nusprendė panaikinti priemonę, Komisijos sprendimu įvertintą kaip esamą valstybės pagalbą, ta valstybė narė teisiškai vis dėlto privalėjo vykdyti ginčijamą sprendimą. Aplinkybė, kad vykdant ginčijamą sprendimą Komisijos ir valstybės narės interesai galėjo sutapti, negali sukliudyti tai valstybei narei pareikšti ieškinį dėl šio sprendimo panaikinimo. Iš tiesų, jei būtų numatytas toks trukdis, valstybės narės būtų baudžiamos pagal tai, ar jos galėjo, ar negalėjo rasti savų interesų vykdyti Komisijos sprendimą, ir tai būtų labai subjektyvu. Taigi klausimo, ar gali būti pareikštas ieškinys dėl tam tikro akto panaikinimo, nes jis sukelia ar juo siekiama sukelti privalomų teisinių pasekmių, galinčių turėti įtakos ieškovo interesams, nagrinėjimas turi būti pagrįstas objektyviu šio akto esmės vertinimu.

(žr. 38, 40 punktus)

3. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 54–56 punktus)

4. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 58 punktą)

5. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 59 punktą)

6. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 65 punktą)

7. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 66, 76, 78, 83, 84, 87, 90, 91, 94, 96, 98 punktus)

8. Garantijos suteikimas rinkos sąlygų neatitinkančiomis sąlygomis, kaip antai be atlygio suteikta neribota garantija, apskritai gali suteikti pranašumą ją gaunančiam asmeniui, nes dėl tos garantijos pagerėja jos gavėjo finansinė padėtis dėl to, kad sumažėja paprastai jam tenkanti finansinė našta. Šiuo

atveju pagalbos sąvoka yra platesnė nei subsidijos sąvoka, nes apima ne tik pozityviausias išmokas, kaip antai pati subsidija, bet ir valstybės pagalbą, dėl kurios įvairiomis formomis palengvinama įmonei paprastai tenkanti našta ir kuri dėl tos priežasties, nors ir nėra subsidija, kaip tai suprantama siaurai, yra tokio paties pobūdžio ir turi tokį patį poveikį. Taigi siekiant nustatyti, ar valstybės priemonė yra pagalba, reikia nustatyti, ar įmonė gavėja gauna ekonominės naudos, kurios ji nebūtų gavusi įprastomis rinkos sąlygomis.

Neribota valstybės garantija jos gavėjui leidžia, be kita ko, gauti palankesnes kreditavimo sąlygas, nei jis jas būtų gavęs tik dėl savo paties nuopelnų, ir taip sumažinti jo biudžetui tenkančią naštą. Kad nustatytų, jog valstybės įmonė naudojosi palankesnėmis kreditavimo sąlygomis, taigi ir finansiniu pranašumu, Komisija gali remtis kredito reitingų agentūrų, tiksliau svarbiausių iš jų, vertinimais. Kadangi neginčijama, jog rinkoje atsižvelgiama į svarbiausių reitingo agentūrų reitingus siekiant įvertinti tam tikrai įmonei suteiktiną kreditą, šių agentūrų suteiktas geresnis reitingas nei tas, kuris būtų suteiktas nesant garantijos, gali suteikti pranašumą valstybės įmonei, kurio ji neįgytų įprastomis rinkos sąlygomis.

(žr. 106–109 punktus)

9. Komisija negali daryti prielaidos, kad įmonė gavo valstybės pagalba pripažįstamą pranašumą, remdamasi tik neigiama prielaida, pagrįsta tuo, kad nėra informacijos, kurios pagrindu būtų galima padaryti priešingą išvadą, kai nėra kitų tokios naudos egzistavimo įrodymų. Šiuo požiūriu Komisija bent jau privalo patikrinti, ar jos turimos informacijos pakanka, net jei ji neišsami ir fragmentiška, padaryti išvadą, kad įmonė įgijo pranašumą, kuris yra valstybės pagalba.

Šiuo atžvilgiu įrodymų, kuriuos turi pateikti Komisija, pobūdis iš esmės priklauso nuo numatytos valstybės priemonės pobūdžio. Konkrečiai, numanomos valstybės garantijos egzistavimo įrodymas gali būti nustatytas iš susijusių aplinkybių, pasižyminčių tam tikru patikimumu ir nuoseklumu, visumos, ypač atsižvelgiant į reikšmingų nacionalinės teisės nuostatų aiškinimą ir visų pirma nustatytas pagal teisinės pasekmes, kurios susijusios su įmonės gavėjos teisiniu statusu. Šiuo atžvilgiu siekiant įrodyti, kad valstybė suteikė numanomą finansinę garantiją, kuri iš esmės nėra aiškiai įtvirtinta nacionalinėje teisėje, specialų statusą turinčiai įmonei, reikšmingais gali būti laikomi komentarai ir aiškinamieji aplinkraščiai.

Kalbant apie ginčijamos priemonės realių pasekmių įrodymą, Komisija neprivalo jų įrodinėti dėl jau suteiktos pagalbos. Šiuo atžvilgiu nereikia kaip nors išskirti esamos pagalbos ir neteisėtos pagalbos. Be to, realus pranašumo poveikis, kurį lemia valstybės garantija, gali būti preziumuojamas. Tokia garantija suteikia galimybę besiskolinančiajam gauti mažesnę palūkanų normą ar pateikti mažesnę laidavimą. Net pranašumas, suteiktas valstybei prisiimant galimą papildomą įsipareigojimą, gali būti laikomas valstybės pagalba. Taip dažniausiai yra tuo atveju, kai garantijų apskritai susijusios su paskola ar kitu finansiniu įsipareigojimu, sudarytu tarp skolintojo ir besiskolinančiojo.

(žr. 119, 120, 123, 124 punktus)